

Mijn vriendinnen, zijn net als ik eind dertig.

De meeste zijn al getrouwd, wonen samen of hebben kindjes.

Ik, ik ben nog steeds vrijgezel en ben nog steeds maagd. Het is niet dat het mij niets doet, maar ik durf het gewoon niet.

Het idee dat iemand zijn lul in mijn nauwe gaatje zou steken, geeft me al de nodige rillingen. Ik vind het niet normaal dat ik mezelf zulke enge scenario's in het hoofd steek, maar het is sterker dan mezelf.

Mijn therapeut zegt dat het niet aan mij ligt, maar aan de manier hoe ik ben opgevoed. Ik kan haar daar geen ongelijk in geven. Mijn ouders zijn nooit het meest liefdevol koppel geweest. Nooit heb ik ze elkaar zien aanraken of zoenen. Mijn ouders horen seks hebben, zoals de meeste kinderen wel eens horen, heb ik nog nooit gehoord.

Ik herinner me, wanneer ik dertien werd, en voor het eerst ongesteld werd. Mijn moeder furieus was en mijn vader me koelbloedig aankeek. Alsof het mijn schuld was dat ik bloed verloor. Iedere vrouw krijgt het toch, waarom zou ik hier dan een uitzondering in zijn. Ik mocht van mijn ouders nooit weggaan met vrienden, en na school moest ik onmiddellijk naar huis. Toen we op school, seksuele opvoeding kregen en er werd gepraat over penetratie, klaarkomen, vingeren... Ik had geen idee wat dat allemaal was. Wanneer mijn moeder me deze leerstof zag studeren, omdat ik er een toets voor had, werd ze kwaad en belde ze naar de school. Voor haar was het onaanvaardbaar dat er zulke leerstof bestond. 'Seks is vies en slecht,' zei ze dikwijls. 'Begin er nooit niet aan, want dan zal je branden in hel.'

Kan je u voorstellen dat ik zulke dingen moest horen van sinds ik klein was. Natuurlijk was ik er bang van. Ik was zelfs bang van mezelf! Wanneer ik in mijn pubertijd zat, begon ik dingen te voelen die ik nog nooit had ervaren. Ik wrijf gedurende enkele seconden over mijn vagina en dat voelde super aan, maar in mijn achterhoofd hoorde ik de woorden van mijn ouders en stopte ik de fijne prikkeling weg en deed het erna nooit meer.

Toen ik het huis uitging en alleen ging wonen. Ontdekte ik wat vrijheid was, maar ook daar nam ik nooit de stap om iemand te versieren of om mezelf aan te raken.

Het hoorde niet, het was vies, het was slecht...dus waarom het dan gaan zoeken. Nee, bedankt! Mijn ouders zouden zwaar ontgoocheld zijn, moest ik hen mijn lief voorstellen. Mijn vader zou met zijn handen in de hare zitten en mijn moeder zou haar neus optrekken en me aankijken alsof ik een stuk vuil zou zijn.

Maar ik besepte, naarmate dat ik ouder werd, dat deze manier van leven me helemaal niet gelukkig maakte. Ik voelde me eenzaam. Ik begon ook meer te beseffen dat ik altijd mijn leven had geleid zoals mijn ouders het wouden. Daarom besloot ik om een therapeut in te schakelen. Zij leerde me eerst om mezelf te zoeken. Wie ben ik? Wat wil ik? Wat zoek ik?

Na anderhalf jaar in therapie ben ik stapvoets al de goede kant op aan het gaan. Ik leer en kan eindelijk voor mezelf op komen, ook naar mijn ouders toe.

Nu, zijn we bij de volgende stap. Op ontdekking gaan met mezelf en mijn lichaam. Stap voor stap leer ik mijn lichaam te aanvaarden. Ik durf mezelf in de spiegel te kijken en mijn borsten aan te raken, terwijl ik ervan geniet.

'Super goed bezig,' moedigt mijn therapeut me aan. 'Als je er klaar voor bent, kan je naar de volgende stap gaan. Neem eventueel een klein spiegeltje, leg je op je bed en spreid je benen. Aan de hand hiervan kan je zien en ontdekken wat en hoe je vagina eruit ziet.'

Oh dat was echt wel een grote stap. Ik vond de gedachte vies en slecht. Daarom duurde het enkele dagen voor ik deze stap durfde zetten. Met een heel klein hartje, deed ik zoals de therapeut het zei, maar het voelde aan alsof mijn moeder ieder moment zou binnen springen. Raar, want we wonen helemaal niet meer samen en de sleutel van mijn flat heeft ze niet, maar toch had ik het gevoel dat ze meekeek. Het duurde erna nog twee dagen voor ik een vinger in mijn gleufje durfde steken.

Ik vond het zelfs, na een tijdje, fascinerend om met dat kleine spiegeltje om ontdekking te gaan. Ik streelde mijn schaamlippen, de binnenkant ervan en daarna voelde ik mezelf nat worden. Het voelde ook goed aan om met mijn vinger rondom dat kleine gaatje cirkeltjes te draaien. Pas wanneer ik er een vinger instak, voelde ik intens hoe fijn het aanvoelde. Zeker wanneer ik er een tweede vinger bij deed en enkele bewegingen deed. Ik verlangde naar meer.

Met mijn ene hand had ik het spiegeltje vast en met het andere streelde, speelde, vingerde ik mezelf. Het aanzicht van de rode en paarse hangende lippen stoorde mij niet meer. Ik begon het zelf mooi te vinden.

Na een tijdje legde ik het spiegeltje weg en gebruikte mijn andere vingers erbij. Daar ontdekte ik, in het midden, een knopje die me hemelse prikkelingen gaf. Ik kon het niet geloven! Hoe meer ik erover streelde, hoe meer ik verder wou gaan. Met mijn wijs en middenvinger draaide ik cirkeltjes er rondom en met mijn andere hand stak ik twee vingers in mijn gaatje. Jeetje dat voelde zo heerlijk aan!

Ik voelde aan de rest van mijn lichaam dat het mee genoot van deze handelingen. Mijn ademhaling ging dieper op en neer. Ik voelde het zweet op mijn voorhoofd en rug. Mijn geest, die was helemaal in de ban van wat ik voelde. Ik had zelf het gevoel dat ik er op een bepaald moment geen controle over had. Ik hoorde mezelf ook kreunen. Raar, om zulke geluidjes te maken, maar tegelijkertijd vond ik het ook zeer opwindend om mezelf horen te genieten.

Op een bepaald ogenblik wreef ik sneller en vingerde ik mezelf sneller, omdat het voelde alsof er iets uit me wou komen, maar het voelde niet ongemakkelijk, eerder onbeschrijfelijk. Een explosie van intense prikkelingen kwam en mijn lichaam na de controle over. Wauw wat was dat! Toen ik dat vertelde aan mijn therapeut moest ze lachen. 'Dat noemen ze klaarkomen,' had ze geantwoord.

Klaarkomen, ik was klaargekomen. Ik was op dat moment zo trots op mezelf!

Ik had in mijn eentje iets verwezenlijkt dat niemand me kon afnemen.

De komende stappen die laat ik momenteel nog voor wat ze zijn. Het feit dat ik mezelf en mijn lichaam aanvaard is voor mij het mooiste geschenk. Ik ontdek nog steeds nieuwe prikkelingen bij mezelf, dus zolang ik hier nog op ontdekking mee ben, hoef ik geen andere dingen.

Want wie heeft er een seks partner nodig, als er solo seks bestaat...

A. Lilou